

מתוך ארון הספרים

עשרה דברים שאל אלכסנדרוס מוקדון את זקני הנגב [...]

אמר להם: מיהו הנקרא גיבור?

אמרו לו: איזהו גיבור? הכובש את יצרו.

מתורגם מהתלמוד הבבלי, מסכת תמיד דף לב, ע"א

היסוד שבגבורה אינו האומץ אלא הנכונות להקרבה עצמית [...] לאומץ שבגבורה יכול להגיע גם האיש המפחד אם חזקה בו נכונות ההקרבה. הפחד הוא מעצור והאיש הנכון יתגבר גם על המעצור הזה...

הגבורה האמיתית מתגלה גם בחולין של יום יום. אנו רגילים לייחס את מעשה הגבורה לצבאיות, מסיבה מובנה; מהלוחם נדרשת הסכמה להקרבה מקסימלית, לקורבן חיים. אך אין זו ההגדרה היחידה. לא הפחדנות היא היפוכה של הגבורה אלא האנוכיות. האיש האנוכי יכול להיות אמיץ, אך גיבור לא יהיה [...] הגבורה היא קודם כול מידה מוסרית [...] זו היא הצורה הנעלה ביותר של השירות וביסודה עומדת אהבת הזולת.

מתוך 'שבילי גבורה' מאת יצחק שדה, לאחדות העבודה 77, ע' 69-68.

קריאה יחפה

אלכסנדר מוקדון היה מנהיג חשוב מאוד בתרבות ההלניסטית; דודו הוא אחד מגדולי הפילוסופים היווניים – אריסטו, והוא עצמו כבש שטחים עצומים במזרח התיכון ובכלל זה את ארץ ישראל, והביא הנה את התרבות ההלניסטית.

נוכח מעשיו של אלכסנדר מוקדון, מה הוא חשב שיענו לו כששאל את חכמי הנגב "איזהו גיבור?"

דמיינו מה הייתה תגובתו של אלכסנדר מוקדון לדבריהם של חכמים. מדוע, לדעתכם, הגיב כך?

מה הביקורת הסמויה שבתשובתם?

רלוונטיות

חשבו על גילויי גבורה בחיים האישיים שלכם, על פי הגדרת הגבורה של חכמי הנגב ועל פי דברי יצחק שדה.

ריבוי קולות

מה דומה ומה שונה בהגדרות המושג גבורה בדברי יצחק שדה וחכמי הנגב?

